

ДНИП ХАМС
Пълет в небеса
ИФ И ПЕРОВ
Собрание сочинений

© Ася Григорова, превод, 2001 г.

© Виктор Паунов, библиотечно оформление и корица, 2001 г.

© Книгоиздателска къща „Труд“, 2001 г.

ISBN 954-528-231-2

**ДАШИ ХИМ,
ИЛФ&ШЕТРОВ**

ПАДАЩИ БАБИ

Превод от руски Ася Григорова

КНИГОВИДАТЕЛСКА

КЪЩА

трѸѸ

2 0 0 1

ДНШОІ

ХМС

17-ТЕ КОНЯ

На село един човек умрял и оставил на синовете си следното завещание.

„На най-големия си син оставям $\frac{1}{2}$ от наследството си, на средния си син оставям $\frac{1}{3}$ от наследството си, а на най-малкия си син оставям $\frac{1}{9}$ от наследството си.“

След смъртта на човека останали само 17 коня и нищо друго. Синовете започнали да делят 17-те коня помежду си.

– Аз – казал най-големият – ще взема $\frac{1}{2}$ от всички коне. Значи 17:2 – излиза $8 \frac{1}{2}$.

– Че как ще вземеш $8 \frac{1}{2}$ кон? – попитал средният брат. – Да не си решил да разрежеш коня на парчета?

– Така си е – съгласил се най-големият брат, – ама и вие няма да си вземете своите части. Щото 17 не се дели нито на 2, нито на 3, нито на 9!

– И какво да правим?

– Вижте – рекъл най-малкият брат, – познавам един много умен човек, казва се Иван Петрович Рассудилов, само той ще измисли как да ни помогне.

– Добре тогава, повикай го – съгласили се братята му.

Най-малкият изчезнал някъде и скоро се върнал с някакъв човек, който яздел кон и пушел тънка луличка. „Ето – рекъл най-малкият брат, – това е Иван Петрович Рассудилов.“

Разказали му братята за мъката си. Изслушал ги Рассудилов и рекъл: „Вземете и моя кон, така ще имате 18 коня и ще си ги поделите спокойно.“

Започнали братята да делят 18-те коня.

Най-големият взел $1/2$ – 9 коня, средният взел $1/3$ – 6 коня, най-малкият взел $1/9$ – 2 коня.

Преброили братята конете си: $9+6+2$, излезли 17 коня. А Иван Петрович яхнал своя, 18-ия кон и разпалял луличката си.

– Е, какво, доволни ли сте? – попитал той учудените братя и си заминал.

1928 година

СМЪНА ТЕТРАЦКА Ю

Живял един рижав човек, който нямал очи и уши. Нямал и коса, тъй че го наричали рижав съвсем условно.

Не можел да говори, тъй като нямал уста. И нос си нямал.

Нямал дори ръце и крака. И корем нямал, и гръб нямал, и гръбнак нямал, и каквито и да било вътрешности – също. Нищо си нямал! Тъй че не е ясно за кого става дума.

Я по-добре въобще да не говорим за него.

7 януари 1937 година

СЛУЧКИ

Веднъж Орлов преяде с мачкан грах и умря. А Крилов, като научи това, също умря. Спиридонов пък си умря просто така. А жената на Спиридонов падна от бюфета и също умря. Децата на Спиридонов се удавиха в езерото. А бабата на Спиридонов се пропи и тръгна да скита. А Михайлов престана да се реши и хвана кел. А Круглов нарисува жена с камшик в ръка и се побърка. А Перехрьостов получи с телеграфен запис четиристотин рубли и така си вирна носа, че го изгониха от работата.

Хубави хора, а не могат да си стъпят здраво на краката.

22 август 1936 година

Една баба се надвеси от прозореца от прекомерно любопитство, падна и се преби.

От прозореца се подаде друга баба и се загледа в размазаната долу, но от прекалено любопитство също се изхлузи от прозореца, падна и се преби.

После от прозореца се изгърси трета баба, след нея четвърта, след нея пета.

Когато и шестата се прекатури, ми омръзна да ги гледам и отидох на Малщевския пазар, където, казват, на един слепец му подарили плетен шал.

1937 година